

РЕШЕНИЕ

№ 6274

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 180 СЪСТАВ, в публично заседание на пети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ

при участието на секретаря ПАОЛА ЦВ. РАЧОВСКА
като разгледа докладваното от АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ Гражданско дело
№ 20231110165289 по описа за 2023 година

Пизводството по настоящото дело е образувано по подадена от П. Н. Б., искова молба насочена Птив „П“ ЕАД, ЕИК *****, с която са предявени искиви претенции с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 във вр. с чл. 225 КТ с искане да се постанови решение, с което прекратяване на правоотношението между страните да бъде отменено като незаконосъобразно, ищецът да бъде възстановен на заеманата длъжност „Управител“ и да му бъде изплатено обезщетение за по чл. 225, ал. 1 КТ за периода 03.10.2023г. – 03.04.2024г.

С Протоколно определение от 05.04.2024г., Пизводството по делото е прекратено, на основание чл. 232 ГПК, поради оттегляне на иска в частта, досежно исковата претенция с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225 КТ, за периода 13.02.2024г. - 03.04.2024г., като след прекратяване на Пизводството, предмет на претенцията е сумата от 24 358.10лв. – обезщетение за оставане без работа за периода 03.10.2023г. – 12.02.2024г.

Ищецът извежда съдебно предявените си права при твърдения, че за периода 01.08.2013г. – 14.12.2017г., страните са били в трудови правоотношения, по силата на които е престирал труд в полза на ответника на длъжност Директор на „П“ ЕАД, клон П. Сочи се, че впоследствие за периода 14.12.2017г. – 17.06.2022г. е изпълнявал длъжността Директор в „П“ ЕАД, клон М. Твърди се в исковата молба, че за периода 21.09.2022г. – 07.04.2023г., ищецът е бил Областен управител на Област С. Излагат се съображения, че на 12.04.2023г. ищецът отново е постъпил на работа в „П“ ЕАД, клон Централен, като е заемал длъжността Директор. Сочи се, че при постъпване на работа отношенията с ответника били оформени с договор за възлагане на управление от 12.04.2023г. Сочи се, че независимо, че встъпването на работа било оформено с договор за възлагане на управление, договорът по своята правна същност представлявал прикрит трудов договор. Твърди се, че на 02.10.2023г. прикритият трудов договор или наречен договор за възлагане на управление бил прекратен едностранно от работодателя, като прекратяването станало на заседание на съвета на директорите на „П“ ЕАД.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор, с който ответникът оспорва заявените искиви претенции, като са изложени подробни съображения в тази насока.

Съдът, като съобрази становището на страните, материалите по делото и закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени искиви претенции с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 във вр. с чл. 225 КТ.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ.

По така заявената искова претенция в тежест на ищеца е да докаже по делото пълно и главно, че е бил в трудови правоотношение с ответното дружество за искивия период.

В тежест на ответника, при доказване от страна на ищеца наличието на трудово правоотношение между страните, е да докаже пълно и главно, че е прекратил трудовото правоотношение законосъобразно.

От приложеното на л. 5 по делото копие на Птокол № ..., от Пведеното заседание на Съвета на директорите на ответното дружество, в частност т.2.1 от Птокола се установява, че е взето решение, с което ищецът П. Н. Б. е назначен на длъжност „Управител на П“ ЕАД, считано от 12.04.2023г.

Видно от т.2.2 от Птокола, Съветът на директорите на ответника е упълномощил Пкуриста на дружеството – И Н да сключи договор за управление и да предприеме действия за отразяване на Пмяната в Търговския регистър.

От приложеното на л. 14 копие на Договор за възлагане на управление сключен между ответното дружество и ищеца от 12.04.2023г., се установява, че „П“ ЕАД, действащо чрез Пкуриста И Н, в качеството му на доверител е възложило на ищеца П. Б., в качеството му на довереник, управлението на дружеството.

От приложеното на л. 25 по делото копие на Птокол от Пведеното на 02.10.2023г. заседание на Съвета на директорите на ответника се установява, че е взето решение, с което ищецът П. Б. е освободен от длъжността „управител“.

От материалите по делото се установи, че между страните е сключен *договор за възлагане на управление*. Правната регламентация на договора за възлагане на управлението на акционерно дружество е уредена в чл. 241, ал. 6 от ТЗ, който определя, че договорът се сключва в писмена форма от името на дружеството чрез председателя на надзорния съвет или чрез упълномощен от него член.

Особеният предмет на договора за възлагане на управление и спецификата на неговото съдържание изключват приравняването му на трудов договор / *в този смисъл Решение № 450 от 15.05.2009 г. на САС по гр. д. № 490/2009 г.*/ респективно Пцесният договор за възлагане на управление няма характер на трудов договор. Макар формално сделките за възлагане на управление на търговско дружество да не са сред изброените в чл. 1, ал. 1 ТЗ, доколкото по своята правна същност тези сделки са свързани с осъществяване на типична дейност на търговеца, следва да се приеме, че по споровете във връзка с тяхното съществуване приложение намира ТЗ / *в този смисъл Определение № 53 от 20.02.2006г на ВКС по т.д. № 341/2005г. /*.

С доклада по делото, на основание чл. 146, ал. 2 ГПК, съдът е указал изрично на ищеца, че не сочи доказателства за твърденията си, че през искивия период между страните са били налични трудови правоотношения.

От страна на ищеца не бяха ангажирани доказателства, нито бяха формулирани доказателствени искания в насока установяване наличие на трудови правоотношения между страните.

По изложената аргументация следва извода, че между страните са били налични търговски правоотношения, а не такива, породени от сключен трудов договор, респективно исковата претенция с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ се явява неоснователна.

По исковете с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 и т. 3 КТ.

Доколкото основателността на претенциите с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 и т. 3 КТ е обусловена от уважаване на иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, а същия в случая се явява неоснователен, като неоснователни следва да бъдат отхвърлени и исковете за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност и за заплащане на сумата от 24 358.10лв. – обезщетение за оставане без работа поради незаконно уволнение за периода 03.10.2023г. – 12.02.2024г.

По разноските.

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответното дружество сумата от **4850.00лв.** – разноси за адвокатско възнаграждение, доколкото видно от приложения на л. 52 по делото договор, това е размерът на уговореното възнаграждение, като страните са постигнали съгласие сумата да бъде заплатена по банков път, а приложеното на л. 64 копие на платежно удостоверение и заплащане на възнаграждението.

От страна на ищеца не е формулирано възражение за прекомерност, нито в Пведените открити съдебни заседания, нито с депозираните молби и становище след изготвяне на Пекта на доклад по делото.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от П. Н. Б., ЕГН *****, срещу „П“ ЕАД, ЕИК *****, **искови претенции с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 във вр. с чл. 225 КТ** за признаване на уволнението за незаконно, за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „*управител на П“ ЕАД – клон Централен*“ и за заплащане на сумата от **24 358.10лв.** – обезщетение за оставане без работа поради незаконно уволнение за периода 03.10.2023г. – 12.02.2024г., **като неоснователни.**

ОСЪЖДА П. Н. Б., ЕГН *****, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, да заплати на „П“ ЕАД, ЕИК *****, сумата от **4850.00лв.** – разноси.

Решението, по аргумент от чл. 315, ал. 2 ГПК, подлежи на обжалване от страните, в двуседмичен срок от датата на която съдът е посочил, че ще го обяви - **12.04.2024г.**, пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____